

РЕШЕНИЕ

№ 5329

гр. София, 19.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7133** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н. Л. Г., чрез адв. Й. Ш. от САК, против Решение № 2153-21-148/ 03.06.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ С. - град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-2006/ 11.11.2019 г. на Н. Л. Г. срещу разпореждане № [ЕГН]/243 от 28.06.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуалния си представител, който дава подробно становище по основателността на жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира се присъждане на разноски. Постъпили са и писмени бележки по делото.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. – град, в съдебно заседание чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а решението потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. По делото

са постъпили и писмени бележки с подробни доводи по същество.

Административен съд София-град, Трето отделение, 36-ти състав, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Н. Л. Г. е подал Заявление за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване вх. № 2112-21-482/05.02.2019 г. Към него са били представени изискуемите документи за осигурителен стаж, съгласно чл. 3 НПОС, за преценка правото на пенсията, а именно: Трудова книжка № 25/07.02.1975 г., издадена от „ГТП Н.“ С.; трудова книжка № 102/01.11.2005 г., издадена от „Профилактика, рехабилитация и отдых“ С.; осигурителна книжка № [ЕГН]/31.03.1999 г.; Осигурителна книжка № [ЕГН] от 27.10.2000 г., с отбелязана дата на възникване на осигуряването 02.02.2000 г.; Военно отчетна книжка № 059565/30.09.1972 г.; УП-3 №8/ от 13.03.2012 г.; УП-3 от 18.03.2000 г.; УП-3/28.08.2013 г.; три броя ведомости – оригинал; писмо до Министерство на промишлеността; служебна бележка за доходи за 1998 г.; справка за доходи за м. Януари 1999 г.; справка за доходи; служебна бележка за сумата на облагане. Приложени са също така удостоверение УП-2 № 4 от 18.03.2000 г. издадено от „ПРО-Н. Г.“; удостоверение УП-2/28.03.2013 г., издадено от [фирма]; удостоверение УП-2 № 7 от 12.03.2014 г., издадено от [фирма] и ксерокопие на експертно решение № 3798 от заседание № 204, 13.12.2018 г.

По повод подаденото заявление и въз основа на представените документи е била извършена преценка за правото на пенсия на жалбоподателя и е било постановено Разпореждане № [ЕГН]/2 от 13.02.2019 г., с което на основание чл. 74, ал. 1 КСО на жалбоподателя е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване в минимален размер, до определяне на действителния ѝ размер по КСО, с начална дата на пенсията – 13.12.2018 г. при зачетен осигурителен стаж от трета категория в размер на 34 години, 08 месеца и 29 дни и навършена възраст към датата на подаденото заявление – 63 години и 11 месеца.

С Разпореждане №[ЕГН]/243/28.06.2019 г. е поправено разпореждането от 13.02.2019 г. относно върнатата продължителност на осигурителния стаж до датата на инвалидизиране /13.12.2018 г./ - 30 г. 09 м. и 15 дни; определена е, считано от 13.12.2018 г., лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 176,46 лв.; определена е, считано от 01.07.2019 г., лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 186,52 лв; отказано е изменението на личната пенсия поради общо заболяване в действителен размер.

Срещу така издаденото разпореждане е подадена жалба пред директора на ТП на НОИ С.-град, който с Решение № 2153-21-62/25.03.2020 г. я е отхвърлил и е потвърдил обжалваното разпореждане.

С решение № 1017 от 18.02.2021 г. по адм. дело № 3940/ 2020 г. на АССГ, Трето отделение, 2-ри състав, решението е отменено и върнато на органа със задължителни указания.

При повторното разглеждане на административната преписка е издадено решение № 2153-21-148/ 03.06.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ С. - град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалба вх. №

1012-21-2006/ 11.11.2019 г. на Н. Г. срещу разпореждане № [ЕГН]/243 от 28.06.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд -София -град, Трето отделение, 36-ти състав намира жалбата за основателна, поради следното:

Жалбата е подадена в срок срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и с оглед представената Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Спазено е изискването за форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите на органа, обусловили отхвърлянето на подадената пред него жалба.

Съдът намира, че при издаване на решението е допуснато нарушение на чл. 35 АПК, според който индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

В своето решение административния орган не е обсъдил представените от жалбоподателя доказателства по отношение на дружеството [фирма]. По отношение на дружествата [фирма] и „Про-Н. Г.“ Д. административният орган е изложил доводи, че в обективна невъзможност да се свърже с управителя на едното дружество и да открие ведомостите на другото. Тези твърдения обаче са единствено бланкетно посочени в процесното решение. В цялата административна преписка не са налице данни от кореспонденция или други процесуални действия касаещи установяването на контакт с управителя на [фирма], както не са предприети и никакви действия за откриване на нужните документи от дружеството „Про-Н. Г.“ Д.. При провеждането на административното производство от страна на органа не е достатъчно единствено констатацията за невъзможност за установяване на дадени факти. Преди достигането на такъв извод административния орган следва да извърши процесуални действия за установяване на фактическата обстановка в пълнота.

Съдът намира, че с това е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като органът не е изяснил в пълнота фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Това мотивира съдът да отмени процесното решение и да върне делото като преписка на Директора на ТП на НОИ С. – град, за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 360/триста и шестдесет/лв. разноски по водене на делото, съобразно представен списък на разноските и доказателства за плащане.

По така изложените мотиви, Административен съд София град, 36-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. Л. Г., чрез адв. Й. Ш. от САК, Решение № 2153-21-148/03.06.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ С. - град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-2006/11.11.2019 г. на Н. Л. Г. срещу разпореждане № [ЕГН]/243 от 28.06.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

ВРЪЩА преписката на Директора на Териториално поделение на НОИ С. - град за ново произнасяне, съобразно дадените с решението указания за тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА НОИ да заплати на Н. Л. Г. от [населено място], сумата от 360/триста и шестдесет/лв. разноски по водене на делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: